

hørerbænkene oppe paa Galleriet var derimod alle tæt besatte. Uroen indenfor Regeringspartiet, den journalistiske Guerillakrig, der stadig førtes i Partiets Blade som en Efterdønning fra Sommerens store Valgkampagne, vedligeholdt Forventningen hos Folk om sensationelle Debatter. Hidtil var man dog bleven skuffet. Enslev havde endnu slet ikke vist sig i Tinget. Det forlød i Aviserne, at han igen var lidende. Et Par Gange var Byen endogsaa bleven alarmeret af falske Rygter om hans Død.

De sidste Dage havde Tilstrømningen været særlig stor paa Grund af et forestaaende Taburetskifte. Kultusministeren, en forhenværende Provinssagfører, havde maattet trække sig tilbage, officielt af Helbredshensyn, i Virkeligheden tvungen bort af Ministerchefen paa Grund af en Række utilbørlige Embedsbesættelser. Det var Spørgsmaalet om hans Efterfølger, der fyldte Sindene med Spænding. Det skulde nu vise sig, om Tyrstrup vilde indskrænke sig til at rense Administrationen for dens Enslevske Efterladenskaber, eller om han trods Valgets tvivlsomme Resultat havde Mod til et aabent Brud med sin gamle Fører.

Lidt efter lidt fyldtes Tinget. Mens den gamle Bonde vedblev at tale om en jysk Lokalbane, blev Passiaren rundt omkring i Salen saa livlig, at Formanden idelig maatte dæmpe den med sin Klokke.

Langsmed den ene Væg gik en høj, gusten Mand uroligt frem og tilbage som et indespærret Dyr. Han holdt Hænderne bag paa Ryggen og gned vanemæssigt